

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Professio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

illud beneficium, quo privatus fuit, conferre, ne dolus videatur sibi patrocinari, & negligentia prodeste, c. commissa, de elect lib. 6. Clem. ne in agro. §. ceterum de stat. mona. Rebuff. de non prom. in an. num. 80. hoc fallit in Papa, quia id potest, non autem Ordinarius, ratio est, quia ille est supra jus positivum, hic autem non.

PRIVILEGIUM.

Primo, Privilegia concessa alicui loco, si locus ille uniatur alteri, etiam privilegia uniuntur, Inn. in c. novit, n. 1. de sede vac.

Secundo, privilegia antiqua non indigent aliqua verificatione, idem in c. Abbate, de ver. sign. Imola. in Clem. litteris, col. 3. prope fin. de prab. & si excedant centum annos, probant per verba narrativa, & enunciativa, Caput aq. decis. 378. p. 2.

Tertio, Privilegiis non possunt renunciasse praesentes in praeciduum successorum, nec deperditur per non usum decem annorum, Fel. in c. cum accessissent, num. 37. de conf. Caput aq. decis. 379. nisi concedatur pro alia facultate, quia tunc spatio decem annorum deperditur per non usum, Balb. trad. de prescrip. 4. par. 5. princ. c. 4. num. 2.

Quarto ea, quae possunt quæri per privilegium, possunt per prescriptiōnem, & consuetudinem, Pan. in c. accedentes, de prescrip. Fel. ibi, num. 6. Nava. in c. non dicitis, num. 44.

Quinto, Privilegia Doctorum, ac Prax. Episc. Pars II.

studentium in alma Urbe, vide Bon. VIII. Bul. 2. Urban. VI. Bul. 1. Eugen. IV. Bul. 1. Jul. II. Bul. 12. Leo X. Bul. 2. Jul. III. Bul. 20. Pii IV. Bull. 112. Pii V. Bul. 59. Greg. XIII. Bul. 27. vide Azo. in sum. lib. II. rub. 18 & 20. Codicis.

Sexto, an pro probatione privilegii sufficiat copia, vel scriptura privata, an ipsius privilegii authenticum, vide in c. cum persona, & ibi gl. in ver. tradere, & ver. in text. quod sint tales, de priv. lib. 6. & Gem. in c. ordinarii, §. quod si forte, ver. & si dubitatur in facto, de off. ord. lib. 6.

PROFESSIO.

Primo, quando jura loquuntur de ingressu, vel de professione alicuius religionis, de quo ingressu, & de qua professione debeant intelligi: videtur quod de primo ingressu, id est, de inductione habitus, vel de professione tacita, quæ sit post annum probationis, cum habitu indistincto, prout cap. beneficium, & ibi gl. in vers. conferendum, de reg. lib. 6. & in c. unico, & ibi gl. in sum. eod. tit. & Clem. de reg. si. & ibi gl. in ver. deinceps, de regul. Extr. rag. Joan. 22. concert. & alia jura vulgata, quæ brevitas causa omittuntur, tamen oppositum est verius, quod intelligentur de ingressu irrevocabili, qui sit irrevocabilis per professionem expressam, & de professione solenniter facta, probatur primo, quia quis non est propriè religiosus ante professionem expressam, cap. religioso, §. quamvis, de sent. excom. lib. 6. nec perdit dominium, neque professio-

R

fessio-

lectionem bonorum suorum, secundum omnes, nec transiunt illa ad monasterium usque ad professio nem solemnem, Auth. ingressi, de sacro san. Eccles. quam gl. & omnes intelligunt de ingressu irrevocabili, qui fit per possessionem solemniter amissam, & licet Bart. ibi hoc relinquat canonistis decidendum, tamen Jason ibi serio tenet quod dixi colum: ult: nu: 28. ver: 3. limita ubi hoc tenet expressè, & clare, Abb. in c. præsentia, de probat. & hoc facit per Sac. Conc. Trid. sess: 25. c. 16. de reg. & pro Bul. Pii V. de resign: qua est 58. Nav. in c. non dicatis, n. 5. & 49. 12. q. 1. Hinc sequitur, quod si quis post annum probationis, licet si professus tacitè, moritur, ejus bona non venirent ad monasterium, quia potest de illis disponere, nisi disponat, veniunt qui ab intestato, & Paul. Rom. trahit de pens: c. 7. num. 5. ait non vacare beneficium, nisi facta professione. Cov. in c. 2. n. 9. de testam.

Secundò, an ante professionem expressam, licet post professionem tacitam, quis relinquat habitum, & contrahat matrimonium, tenet matrimonium?

Respondeatur, quod sic licet peccet, quia professio tacita æquipollit voto simplici, Cal. conf. 26. de reg. Nav. in c. nullum, n. 44. 18. q. 2. & in cap. non dicatis n. 5. qu. 1. Innoc. in c. a. porrectum, n. 1. de regul. & Navar. de reg. conf. 27. ver: 11, 14. & 26, nu: 18, & 19. & Innoc. loco c. dicit illam professionem dirimere matrimonium, & facere monachum, quæ sit in manibus superiorum de præsenti, & sola professio solemnis dirimit, &

impedit matrimonium, Aug. ver. professo, §. 2. Sot. 4. sent. distin. 28. quæst: unica, art. 2. Covar. tract. de sponsal. 2. p. cap. 7, §. 4. nu. 7. & 8. ubi habes sola professio ne solemní dirimi matrimonium non consummatum, ergo non tacita.

Verum his omnibus videtur obstat Sac. Cong. prout dixi superius, & Navar. conf. 35. n. 5. de reg. ubi dicitur quod Sac. Conc. Trid. sess. 25. cap. 19. etiam habet locum in professio tacito, respondetur, quod singulare est in hoc, proper præsumptionem, contemptum, & levitatem illius professi taciti, qui proprio conatu, & impulso relinquit habitum, & ideo in odium, & penam dictæ præsumptionis, & audaciæ voluit Sac. Conc. non audiri nisi cum habitu, & coram Ordinario, præterea quia videotur sibi ipsi facere jus, dimittendo habitum sponte incipiendo ab executione, & secus verò in contractibus, & permanere induitus cum habitu: hac voluntate breviter, quia quotidie accidit casus, & ita consului, tamen illi contrahenti matrimonium de facto obstat, et dimissio habitus sua sponte, sed si causa sit coram ordinario, & declaratur professionem non tenere, vallet matrimonium, facit tex. in c. nullus religiosus, & ibi Gem. not. 2. de ele. 1. 6. ubi ille qui vult eligi ad prælaturam regulariter, non sufficit quod sit professus tacitè, sed expressè, id est, solemniter, & ibidem ver. quaro, quando, declarat quando quis datur expresse professus, & dicit quod est quando promittit illa tria, quæ habentur in c. cum monasteriū, in fine, de stat. mona. & quan-

do

do sit in manu Abbatis, vel recipiens de ejus mandato, per notata in ca. porrectum, de reg. quod nota, & ibi gl. in ver. expresse, facit apertissimè in omnibus dictis suprà c. quam ingredientibus, 19. q. 3. & ibi gl. in ver. convertendi, facit l. aut religiosus, ff. de procur. & ibi Accur. ubi exponit, ut si monachus fiat sacerdos, & Gem. in c. quamvis, ver. contra gl. dicit procuratorem ingressum religiose posse revocari, si non ingreditur irrevocabiliter.

Tertiò, quisoam dicitur religiosus, & consequenter verè professus per Conc. Trid. nisi post annum probacionis sine interruptione in monasterio exactum, & post emissaria tria vota substantialia; Nav. conf. 9.

Quartò, si quis emiserit tria vota essentialia, videlicet castitatis, paupertatis, & obedientiae in congregazione, etiam à sede Apostolica approbata pro bono modo vivendi, niū emiserit in aliqua religione approbata non censetur professus, c. odia, de reg. jur. l. 6. Nav. conf. 9, ca. 9, de his quæ vi metusque cau- fiant. ratio est, quia appellatiōne congregatiōnis non venit religio, nec e- contra, nisi sit aliqua congregatio, quæ ortum ducit à religione, prout congregatio Caffinensis, & alia quæ duodecim solent nominari.

Quintò, professio facta in manibus Prelati, sive cuiuspiam incorporate non valentis alicui religioni approbatæ, non facit quem religiosum. Navar. conf. 6. n. 22. de reg. hinc sit, quod si aliquando aliquis vellet emittere tria vota in manibus Episcopi, & professione

solemnem in ejusdem manibus facere, non ideo censetur religiosus, nec professio solemnis, nec votum solempne, sed tantummodo votum simplex; ratio est, quia Episcopus non incorporat religioni, cap: odia, de reg: jur: lib. 6. & ca. unico, de vot: & vot: redempt: eod: lib.

PROTOCOLLOM.

Protocollum amittens Notarius, potest puniri à judice poena arbitria, quia de consuetudine tenetur ad ejus custodiam, Fel.. in cap. tabellio, ver. 2, queritur, n. 2, de fid. instrument.

PROVISUS.

Provisus de Episcopatu, Abbatia, vel hæres, an possit conferre, vel presentare antequā adipiscantur possessionem, vel adeant hæreditatem? Respondetur, quod sic. Reb. tit: de si- mon: & resign: n. 25, & infrà, tamen di- stingue, prout ibi, si provisus est per obitum, vel privationem, vel resigna- tionem.

R A P T U S.

Primò, licet raptus non possit fieri absque violentia, tamen si fiat mu- neribus, promissionibus factis puerilē, & invito patre de domo exeat, & ad ipsum veniat, vocatur raptus, & incur- runtur poenæ Sacri Conc: Trid: sej: 24. cap: 6, de refor: matrimon. quæ sunt ex- communicatio ipso jure, tam rapiens, quād dans consilium, auxilium, & favorem, & infamia: ratio est quia

R 2 tra-